

فیبا :

Davies, P. C. W. - م . ۱۹۴۶، پی. سی. دیلیو.

سه دقیقه آخر: سرنوشت جهان چه خواهد شد؟ / نویسنده پائول دیویس؛ مترجم عاطفه حاتمی.

شابک: ۰۱-۹

مشخصات نشر: تهران سایلاو، ۱۳۹۸

۹۷۸-۶۲۲-۷۱۲۴-۰۱-۹

عنوان اصلی: The last three minutes : conjectures about the ultimate fate of the universe , c1۱۹۹۳:

عنوان دیگر: سرنوشت جهان چه خواهد شد؟

موضوع: Cosmology -- Popular works

موضوع: جهان ^۵ اسی -- به زبان ساده

شنا ^۵ اف: حاتمی، عاطفه، ۱۳۶۳، مترجم

ردہ پندی کنگره: ۰۵۲۳/۱۹ رده پندی دیویس: ۵۲۳/۱۹

شماره کتابپشتو ^۵ ملی: ۶۰۸۴۰

شناسنامه :

عنوان: سه دقیقه آخر

عنوان فرعی: سرنوشت جهان چه خواهد شد؟

نویسنده: پائول دیویس

مترجم: عاطفه حاتمی ویراستار علمی: سحرزنگنه ویراستار ^{۱۵}: مایجه حجازی

انتشارات: سایلاو / نوبت چاپ: دوم / ۱۳۹۹ / تیواری: ۱۱۰۰ جلد

طرح یونیفرم: مهرآفرین عشیری صفحه آرا: سید مهدی حسینی

چاپ و صحافی: ترانه شابک: ۰۱-۹-۷۱۲۴-۶۲۲-۹

نشانی: میدان انقلاب، خیابان کارگر جنوبی، نبش لبافی نژاد غربی، پلاک ۲۱۱

ساختمان مهرگان- واحد ۳ تلفن: ۰۲۱-۶۶۱۲۸۶۴۱

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر برای انتشارات سایلاو محفوظ است.

۱۱ پیشگفتار
 فصل یک
۱۷ روز سرنوشت
 فصل دوم
۲۵ همان در حال مرگ
 فصل سوم
۳۷ سه دقیقه و نیم
 فصل چهار
۵۷ ستاره‌ی سرنوشت
 فصل پنجم
۷۱ شب‌هنگام
 فصل ششم
۸۹ وزن کردن جهان
 فصل هفتم
۱۰۵ تا ابد یک زمان طولانیست
 فصل هشتم
۱۲۳ زندگی در باند کم سرعت
 فصل نهم
۱۴۳ حرکت زندگی در باند سرعت

فصل دهم

مرگ ناگهانی و تولدی دوباره ۱۵۳

فصل بازدهم

جهان‌های بدون پایان ۱۶۹

پیشگفتار

اوایل دهه‌ی ۱۹۶۰ که دانشجو بودم، مبدأ جهان بسیار مورد توجه بود. نظریه‌ی مه‌بانگ که از دهه‌ی ۱۹۲۰ به وجود آمده بود، از دهه‌ی ۱۹۵۰ دوباره به طور جدی مورد توجه واقع شد. این نظریه بسیار معروف بود اما اصلاً مقاعدکننده نبود. سریه‌ی حالت پایا، نظریه‌ی رقیبی که کاملاً مبدأ کیهانی را نادیده می‌گرفت، هنوز در برخی اها معمول‌ترین سناریو شناخته می‌شد. سپس، رابرت پنریاس و آرنو ویلدون در سال ۱۹۶۷ تابش گرمایی زمینه‌ی کیهانی را کشف کردند و ورق برگشت. این اکتشاف شاید واضح برای مبدأ داغ، شدید و ناگهانی جهان بود. کیهان‌شناسان با هیجان بی‌معنی کشف تازه کار می‌کردند. جهان یک میلیون سال پس از مه‌بانگ چقدر غیربره است؟ یک سال پس از آن چطور؟ و یک ثانیه بعد؟ چه نوع فرایند فیزیکی ای ممکن است در آن گرمای شدید ابتدایی رخ داده باشد؟ آیا اکنون بقایایی از آغاز خلق، وجود دارد که حاوی اثری از شرایط حاد غالب در آن زمان باشد؟

به خوبی به خاطر دارم که سال ۱۹۶۸ در سخنرانی ای رباره‌ی کیهان‌شناسی حاضر بودم. استاد سخنرانی خود را با توجه به اکتشاف تابش زمانی کیهانی با مروری بر نظریه‌ی مه‌بانگ به پایان برد. برخی نظریه‌پردازان برای تأیید بیمیابی جهان توصیفی ارائه کردند که بر پایه‌ی فرایند‌هایی هسته‌ای فرار داشته‌اند. سه دقيقه‌ی ابتدایی پس از مه‌بانگ اتفاق افتاده‌اند. اوین جمله را بالبخندی نقل کرد و همه‌ی شنوندگان با صدای بلند خندیدند. به نظر می‌رسید تلاش برای توضیح حالت جهان فقط چند لحظه پس از به وجود آمدنش بی‌معنی باشد. حتی مطالعات اسقف اعظم قرن هفدهم، جیمز آشر، که بر "minutiae of

"biblical chronology" استوار بود، او را به این نتیجه رساند که اعلام کند جهان در ۲۳ اکتبر ۴۰۰۴ پ. م. به وجود آمده است؛ اما جرئت این را نداشت که فهرست دقیقی از سلسله حوادث رخ داده در سه دقیقه‌ی ابتدایی جهان ارائه کند. سرعت پیشرفت علم چنان است که یک دهه بعد از کشف تابش گرمایی زمینه؛ سه دقیقه‌ی اول به موضوع داغ بحث‌های دانشجویی تبدیل شده بود. کتب مرجعی برای این موضوع نوشته شد، سپس، در ۱۹۷۷ فیزیکدان و کیهان‌شناس یو استینه، واینبرگ کتاب پر فروشی را با عنوان «سه دقیقه‌ی اول» به چاپ رساند. این کتاب بین کتب علمی محبوب منتشر شده زبانزد بود. در این کتاب، ارائه‌ای تخصصی از جهان اجزیاتی متقاعد کننده راجع به فرایندی که فقط چند لحظه پس از مهباند هفاه (فتار) بود وجود داشت. درحالی‌که عموم مردم سرگرم این پیشرفت‌های جذاب اینند، شمندان هم به کار خود ادامه می‌دادند. توجه عمومی از آنچه جهان اویه (به معنی دقایقی پس از مهبانگ) شناخته می‌شد، به سمت جهان بسیار اولیه (تقریباً سهربیار، زنی از ثانیه از آغاز) معطوف شد. پس از گذشت تقریباً یک دهه، استفال هاوکینگ، فیزیکدان و ریاضیدان بریتانیایی، با اطمینان توانست آخرین این های دیاره اولین تریلیون-تریلیون-تریلیونیومی ثانیه عمر جهان را در کتاب تاریخچای کوتاهی از زمان توصیف کند.

با فراگیر شدن نظریه‌ی مهبانگ در ذهن دانشمندان و ایندراها علم توجه بیشتری به آینده‌ی جهان معطوف شد. به خوبی می‌دانیم که ج. ا. آنونه آغاز شده است اما پرسش این است که چگونه پایان خواهد یافت؟ ما چطور؟ آیا بشر یا نوادگانش به شکل ربات یا از جنس گوشت و خون برای ابد نجات خواهند یافت؟

غیرممکن است که درباره‌ی چنین مسائلی کنجکاو نباشیم. کشمکش ما برای بقا بر سیاره‌ی زمین، که در حال حاضر بحران‌های مصنوع بشر آن را فراگرفته است:

حالا که مجبوریم درباره‌ی ابعاد کیهانی وجودمان بیندیشیم؛ معنی جدیدی پیدا کرده است. سه دقیقه‌ی آخر داستان آینده‌ی جهان است به بهترین شکلی که می‌توان آن را پیش‌بینی کرد و برپایه‌ی آخرین اندیشه‌های برخی فیزیکدانان و کیهان‌شناسان معروف استوار است. این کتاب برپایه‌ی مکاشفات نیست. درواقع، ظرفیت بالقوه‌ای که برای پیشرفت و غنای تجربه در دنیا وجود دارد، در آینده محقق خواهد شد. اما نمی‌توانیم از این واقعیت صرف‌نظر کنیم و آنچه به وجود می‌آید می‌تواند از بین هم برود.

این ستاب برای عموم نگاشته شده و هیچ زمینه‌ی اطلاعاتی ای درباره‌ی علوم ریاضیات ورد نیا نیست. البته گهگاه درباره‌ی اعداد بسیار بزرگ یا بسیار کوچک به شواهد برداشت کرد و برای این امراز نمادگذاری ریاضی که به نام توان‌های ده شناخته می‌ود؛ اسفاده می‌کنیم؛ برای مثال، عدد یک‌صد میلیارد به طور کامل به صورت $1,000,000,000$ نوشته می‌شود که بسیار دست و پاگیر است. در این عدد، یازده صفر بعد از عدیک قرار دارد و پس، می‌توانیم آن را به صورت 1^{10} و با حروف «ده به توان یازده» نویسیم؛ به‌طور مشابه یک میلیون 1^6 و یک تریلیون 1^{12} است و لی آخر. البته به‌حاطر بیاور که این نوع نمادگذاری نرخ رشد این اعداد را به‌خوبی نمایش نمی‌دهد؛ $1^{12} = 1^{10} \times 1^{12}$ می‌باشد، البته بزرگ‌تر است. این دو عدد تقریباً یکسان به نظر می‌رسند اما عدد اول بسیار بزرگ‌تر است. توان‌های ده که به صورت منفی استفاده می‌شوند، هم می‌توانند بیانگر از 1^{-1} بسیار کوچک باشند: بنابراین کسریک میلیارد می‌باشد یا $\frac{1}{1,000,000}$ به صورت 1^{-9} نوشته می‌شود (ده به توان منفی نه)، چراکه نه صفر جلوی یک در مخرج کسر قرار دارد.

در پایان، باید خاطرنشان کنم که این کتاب ضرورتاً بسیار نظری است؛ با وجود این بسیاری از ایده‌های بیان شده در کتاب براساس دانسته‌های کنونی علوم است و آینده‌شناسی جایگاهی متفاوت از تلاش‌های علمی دیگر دارد؛ بالین حال نمی‌توانیم در مقابل تفکر درباره‌ی سرنوشت کیهانی مقاومت کنیم. به‌دلیل

ماهیت روش فکرانه‌ی این پرسش است که به نگارش این کتاب پرداخته‌ام. سناریوی اصلی جهان از مهبانگ شروع می‌شود، سپس، انساط یافته و تا حالت انحطاط نهایی فیزیکی سرد می‌شود یا ممکن است به طور فاجعه‌باری برخید. (ربماش به معنی جمع شدن در خود و معادل نهاد کلمه‌ی collapse است). همه‌ی این مطالب کاملاً علمی بیان شده است. آنچه قطعیت کمتری دارد فرایند فیزیکی غالبی است که ممکن است پس از مقیاس‌های بسیار بزرگ زمان رخ دهد. ستاره‌شناسان در خصوص سرنوشت عمومی ستاره‌ای معربی ایده‌های مشخصی دارند و تقریباً اطمینان دارند که خصوصیات پایه‌ای سیاه‌چاله‌ها را ستاره‌های نوترونی را به خوبی می‌شناسند؛ اما اگر جهان برای چندین تریلیون سال با بیشتر وجود داشته باشد، ممکن است آثار فیزیکی نامحسوسی وجود آشده باشد که فقط می‌توانیم حدس بزنیم درنهایت بسیار مهم خواهد بود. وقتی با مثلاً تسویر ناکامل دانشمندان از طبیعت مواجه می‌شویم، تنها کاری که برای بیجه‌گی را سرنوشت نهایی جهان از دستمنان برخی آید استفاده از بهترین نظریه‌های موجود و دنبال کردن نتایج منطقی آن‌هاست. مشکل این است که بسیاری رناظه‌ها را که در بردارنده‌ی نتایجی برای سرنوشت نهایی جهان هستند؛ در انتظار محقق شدن می‌مانند. بعضی از فرایندهایی را که به آن‌ها می‌پردازم (برای مثال، تابش موگرناکی، واپاشی پروتون و تابش سیاه‌چاله) به شدت مورد قبول نظریه‌پردازان است. مثابه سال مشاهده نشده‌اند. به همین ترتیب، بی‌شک فرایندهای فیزیکی دیگری رججه خواهند داشت که درباره‌ی آن‌ها چیزی نمی‌دانیم و می‌توانند ایده‌های مطرح شده در این کتاب را تغییر دهند.

دولی در خصوص برخی مسائل وقتی مهم‌تر می‌شوند که پیامدهای محتمل زندگی هوشمند در جهان را در نظر بگیریم. در اینجا، وارد قلمروی داستان‌های علمی تخیلی شده‌ایم، با این حال نمی‌توانیم از این حقیقت صرف نظر کنیم که

موجودات زنده ممکن است پس از هزاران سال، رفتار سیستم‌های فیزیکی را حتی در مقیاس‌های بزرگ‌تر به طور چشم‌گیری تغییر دهند. تصمیم گرفته‌ام که عنوان "حیات در کیهان" را بین موضوعات کتاب بگنجانم، چرا که نگرانی بسیاری از خوانندگان درباره‌ی سرنوشت نهایی جهان با نگرانی در مورد سرنوشت نوع بشریا اخلاقش گره خورده است. اگرچه باید به خاطرداشته باشیم که دانشمندان هیچ درک حقیقی‌ای از ضمیر انسانی یا نیازهای فیزیکی ندارند که به فعالیت آگاهانه امکان می‌هد که در آینده در جهان ادامه یابد.

باید از جان برو؛ فرانک تیپلر، جیسون توئاملی؛ راجر پنروز و دانکن استیل برای گفت‌گوهان مقدمه که درباره‌ی موضوع این کتاب داشتیم، تشکر کنم. همچنین، مایا، زهیر، لاینر، ویراستار کتاب برای مطالعه‌ی منتقدانه نسخه‌ی دست‌نویس و مارا ایپسیکانت به خاطر فعالیت‌های عالی اش بر نسخه‌ی ماشین‌شده‌ی نهایی قلم بخواهم.